

De 7 werken van barmhartigheid

Want ik had honger en jullie gaven mij te eten,
Ik had dorst en jullie gaven mij te drinken.
Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op.
Ik was naakt en jullie kleedden mij.
Ik was ziek en jullie bezochten mij.
Ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe.
En als 7^e 'de doden begraven.

Het zijn 7 grondhoudingen van Christenen of 7 ontmoetingen met Jezus.
Hij heeft immers gezegd:

Ik had honger...

Brood wordt op tafel gelegd.

Wie is er hongerig? Waarnaar hongeren mensen? Het is een feit dat een mens zich niet kan ontplooien zonder voedsel.

In het Onze Vader bidden we daarom ook 'Geef ons heden ons dagelijks brood'.

Vandaag zijn er als het ware 2 werelddelen: de wereld van mensen die voldoende hebben, die zelfs overvloed hebben en de wereld van mensen die tekort hebben en zelfs sterven van de honger.

Blijft het rijke werelddeel rijk en blijft de arme wereld arm?

Of zijn we bereid naar elkaar om te zien en elkaar voedsel, werk en leven te geven?

Dat wij dankbaar blijven voor het voedsel van elke dag.

Dat wij onze overvloed in vraag durven stellen.

Dat wij durven nadenken over eerlijke prijzen voor onze producten.

Dat wij leiders kiezen die de hongerproblematiek in de wereld durven aanpakken.

Dat wij elkaar blijven leren om oog te hebben voor hen, voor wie er geen dagelijks brood is.

Ik had dorst...

Water en glazen worden op tafel gezet.

Water kan vernietigend werken, maar water betekent ook leven, groeien, dorst lessen.

Terwijl wij hier het water overvloedig laten vloeien, trekken in de wereld mensen vele kilometers ver om het levensnoodzakelijke water te vinden.

Drinkbaar water is een recht voor iedereen, toch leven miljoenen mensen met gebrek aan water.

Bij de evangelist Johannes lezen we dat Jezus het ook heeft over water en dorst hebben:

"Wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit dorst krijgen." Jezus zegt: "Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft."

Mensen hebben ook nog een andere dorst. De dorst naar erkenning, naar en schouderklop, naar vriendschap, naar liefde.

Dat wij altijd zorgzaam en met respect omgaan met water.

Dat wij leiders kiezen die hun verantwoordelijkheid opnemen tegenover de

waterproblematiek in vele landen.

Dat wij de dorst van mensen naar aandacht en nabijheid blijven zien en beantwoorden.

Dat wij durven ingaan op de dorst van leven gevende woorden

Dat wij durven geloven dat Jezus De bron van echt leven is.

Ik was een vreemdeling...

Een stoel wordt bij de tafel gezet als teken van welkom voor de vreemdeling.

Wij mensen lijken een aangeboren angst te hebben voor al wie anders is. wij blokkeren, moeten iets overwinnen. Zijn bang om vertrouwen te schenken aan wie anders is? Of we zien elkaar als concurrenten.

In elke nieuwe situatie worstelen mensen hiermee en ook de wereldsituatie is niet eenvoudig. Elke dag komen wij in contact met mensen die ons vreemd zijn of die vreemd zijn in ons land.

In de Bijbel lezen wij dat je iemand die als vreemdeling in je land verblijft, niet mag onderdrukken. Heb hen lief zoals jezelf, staat er, jullie weten immers goed hoe het is, want jullie waren ooit zelf vreemdeling.

Elkaar liefhebben zoals jezelf is duidelijk meer dan elkaar verdragen. Het betekent je inzetten om mensen vertrouwen te schenken en je verzetten tegen elke vorm van geweld en onrecht.

Dat wij respect hebben voor de identiteit van elke andere die onze weg kruist.

Dat wij ook hier in respect hebben voor elkaars eigenheid.

Dat wij openstaan voor mensen met een andere cultuur of godsdienst.

Dat wij het geluk beseffen geboren te zijn in een vrij land zonder oorlog en honger.

Ik was naakt...

Kleding wordt naar voren gebracht.

Naakt zijn is vandaag niet zozeer een kwestie van kleding. Trouwens, maken we de mensen wel gelukkig met de afdankertjes uit onze overvloed? Naakt zijn is ook in je blootje staan of in je blootje gezet worden. Het is uitgekled worden of in je hemd gezet worden. Of in de kou staan... Naakt zijn is gekleineerd worden en je niet kunnen verdedigen. Het is je bloot geven en je vertrouwen geschonden zien.

Naakten kleden is ervoor zorgen dat mensen zich kunnen beschermen tegen blikken van anderen en tegen weersomstandigheden maar het is ook mensen een identiteit, respect en waardigheid geven.

Dat wij mensen die in hun lichaam of in hun geest gebroken zijn, met waardigheid bekleden. Dat wij ons ervoor hoeden anderen niet te kleineren of in hun hemd te zetten.

Dat wij zoeken hoe de (kans)-armen in onze samenleving met respect te benaderen en te helpen.

Dat wij onze drang om telkens weer iets nieuws te willen, in vraag stellen.

Ik was ziek...

Bloemen een kaart en een stukje fruit worden op tafel gelegd.

Als je als kind of jongere het slachtoffer wordt van een ongeval en je voor altijd verlamd blijft. Of als je lichaam oud wordt en langzaam aftakelt en al je zekerheden wegvallen, dan doet het zo een deugd dat er mensen zijn die je nabij zijn.

Ook in de evangeliën lezen we dat Jezus de zieken met zorg nabij was. De vele genezingsverhalen vertellen hoe Hij mensen helend tegemoet ging, hoe Hij hen hielp opstaan, hen weer hielp rechtstaan. Zo lezen we bijvoorbeeld bij Mattheüs dat daar waar Jezus kwam, de zieke mensen naar hem werden gebracht en door hem werden genezen. Soms was allen het aanraken van de zoom van zijn kleed al voldoende om genezen te worden.

Dat wij goede woorden vinden om zieke mensen moed in te spreken.

Dat wij zieke mensen niet uit het oog verliezen en ze onze blijvende liefde en vriendschap laten voelen.

Dat wij meer en harder gaan ijveren voor een betere gezondheidszorg voor al onze naaste.

Ik zat gevangen...

Een grote sleutel wordt op tafel gelegd.

Waarom zitten mensen in de gevangenis? Veel gevangenen hebben iets verschrikkelijks gedaan, waar ons verstand soms niet bij kan. Er zijn ook mensen die eigenlijk niet 'slecht' zijn maar die zich lieten meeslepen door omstandigheden of door hun omgeving.

Naar gevangenen toegaan is voor een gewone mens niet gemakkelijk. 'Gevangenen bevrijden' betekent ook... dat wij kinderen of de familie niet mee veroordelen of nawijzen. Wij kunnen hen laten voelen dat zij voor ons dezelfde gebleven zijn en erbij horen zoals voorheen.

Maar ook wijzelf kunnen gevangen zitten in vooroordelen, in slechte gewoonten, in kwaadsprekerij en roddel. Moeten wij zelf dan ook niet eerst bevrijd worden?

Dat wij nadenken over onze houding tegenover gevangenen.

Dat wij leren begrijpen dat mensen die hun straf uitgezeten hebben nieuwe kansen moeten krijgen.

Dat wij afstand nemen van roddels die mensen kapot maken.

Dat wij bevrijdende woorden spreken voor wie in zichzelf gevangen zit.

Dat wij de tralies rond ons eigen hart leren afbreken.

De doden begraven...

Een kruisje en een bloem worden op tafel gelegd.

Doden begraven staat niet voor niets op de laatste plaats. Sterven is immers het laatste stuk van ons levensverhaal. De dode mens met eerbied omringen is de levende eren en zeggen hoezeer we hem waardeerden. Dat is veel meer dan de dode een graf bezorgen of cremieren.

Christenen geloven in een God die leven is. Wij geloven dat er méér moet zijn dan dit leven. Het kan niet dat met de dood alle leven en liefde van mensen verdwijnt. Hoe dat

leven over de dood heen eigenlijk is, weten we niet. Misschien lukt het ons om samen te vinden wat mensen bedoelen als ze zeggen: ik geloof in de verrijzenis en het leven.

Wij geloven
dat de dood niet het einde is,
dat de gestorvene wel uit ons midden is maar niet uit ons hart.
Dat wij bij God een naam hebben, voor altijd.

De Zeven opdrachten tot barmhartigheid, door Jezus zelf genoemd, hebben christenen eeuwenlang doorgegeven. Zeven opdrachten die het verschil kunnen maken, en mensen tot goede mensen maken met zorg voor elkaar.

Dat wij mogen ontdekken op welke manier wij die opdrachten vandaag ook hier bij ons kunnen waarmaken.
Dat wij een manier vinden om deze zeven opdrachten van barmhartigheid door te blijven geven: aan elkaar, aan onze kinderen, en kleinkinderen en aan allen die onze naaste zijn.